

Landskap: Småland
 Härad: Västbo
 Socken: Duv. s:n.
 Uppteckningsår: 1943

Upptecknat av: Siri Eldén
 Adress: Värnans
 Berättat av: se samlingen!
 Född år i

Kyrndelsmässodagen.	s. 1.
Bots ros.	s. 2.
Pringstsed, - ta barn med till kyrkan.	s. 3.
Långfredagssed.	s. 4.
Oranligt stor gäddas bringade otur	s. 4.
Vilsegång.	s. 5.
Fettisdagen.	s. 6-10
Fvians färd.	s. 11-12
Färgen om Bohmen.	s. 13-14.
Varsel om oräder.	s. 14-15.
Vikingen And-grim.	s. 15-29.
Oruspellet för värfredagen - väderleks- mäke.	s. 30.
Krossen äggskal.	s. 31.

delvis avskriften av färd. ö. boken
 (L. B. F. 42)

Register.

ACC. NR M. 8979:1-33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

Tredje torsdagen i mars, - lägga sig i dagsljus . s. 31.
Medel mot lunginflammation . s. 32-33.

ARKIV
(28. 2. 14)

ACC. N.R. M. 8972:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1/1
Guldlovs mässdagen.

Om den insätt på en lördag, då
skulle, eller kunde man ej bli i
skogen - ej heller något arbete med
köstar. För de förde man bara
fönder, ringa värtty som man
var mera rädd om fick användas
den dagen, för de fick man bara
"hitta till dem" och fick ej nytt
mera av dem. Pettersson i Lindbergs
kista, att det var om man fick
vara i skogen, att de är "homska"
när de bli i skogen den dagen om
de gör det. "Homska" är ett uttryck
och hörs. Som ofta hörs att den
säger när någon är sviss om utgången
för arbetet, "ja ja, hömska på
hur det skulle gå."

1/12

ACC. N:R M. 8972:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bota ros.

Jägande förs skulle man läsa, då
man förband ett rossår.

Rosen du lilla, visst är du mig
Så illa

gag skall dig förbinda
med 10. ord.

och 10. mina fingra.

Så du ska ligga så stilla så stilla
som närvarer durantice på taket.

På tiden tiden lag alltid närvarer
must stis och böll. Så meningem
var här ett "ross" skulle g. utbrilla dig mera.

N:o 3

ACC. NR. M. 8972:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På pingstdagen.

Det går en gammal sägen, att på Pingstdagen, så skulle man tagga ett många barn, som möjligt med sig till kyrkan. För då skulle de få den Helige Andes utgjutelse över sig. —

Oscar i Hindbergs berättade, att hans far var gårdshandlande, och alltid när han tog i Chörren, och skulle ge sig i väg på färdböjerna så sade han Hjälps oss Gud. — Som barnen nu tagit upp och alltid tänker på då han går ut från sitt hem. — En mycket vackert de d. som han tror att det även blivit inpräntat hos sina barn.

N:o 4

ACC. N:R. M. 8972:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gammal Hed, som en prästman berättade
att på långfredagen, då utförde man
sig något arbete utan det som
var alldeles nödvändigt att göra.
Då skafs det stora fet med
billsalat som sedan äts på den
dagen. Då man ej behöfde koka på
spisen. Derför var då billsalat en
stämde rätt.

En gammal Lagen,
Om någon rakka fiskar upp en
Lagen den stor bjättegavde, som
är alldeles öfrånligt stor. Det
skulle vara för att verka och utar
både för den som dug upp den och hemmet
Så en gård drog upp en sådan stor fjäder
och de miste de den många djur och
det var de bästa av dem som dog

No. 5

ACC. N:R M. 8972:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Oscar Pettersson, i L. berättade också att
i Simaspa skog - gull de ofta vilse
och i Kretsen Kunde uppmanades
litta som utans man Kunde ga runt
rundt och ingustans Kom man bakken
Skäp eller djuren, och då "skattode"
det i trädtopparna - många tror
som jag hört om i dag - att när
någon går vilse och går runt på
det ett område, så tar de länsl
steg med högra foten, och det
gör att de blir "gämnas" som uttrycket
är i folktron. Iutså då, som
ställer "te" att de går vilse gör de
att de tar vänliga steg med högra
foten på de Kommer vändt.

N: 6

ACC. NR M. 8972:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med fettsdagen öro fördom också en del
skrik och ridskryss, förbundna samt
ätskiltiga de der beh bruk att iakttaga.

Giik man till en granne på fettsdagen
skulle alltid en koft potatis medka-
vas och gömmas i forsten, och fick man
skälf besök, var det absolut nödvän-
dikt att bjuda på traktering, eljest tog
gästen trivnadin med sig ur huset
Oo man gick från Järnland och där
omtalas att man fettsdagskvällen
frågade gå till grannens fähus och
klippa en ulltött, den s. k. Klipp-
locken, från det första djuret. Det
måste dock alltid ske i snugg ty
märkte djurens ägare mågat miste
Klipplocken, vilken skulle användas
att fätta i maten för att ge pinklydka-

Fettsdagens
ang. hällan.

No 7

ACC. NR M. 8972:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Lin Kraft och Fickan.

ett annat bruk på fettisdagen var, att iakttagande av vissa riter och regler skära en lösa i fyra delar i vilka två från en Rättig fattus, och som utspö sammanfogades till ett helt stort inbakt i en smörkring. Det ansågs som ett viktigt medel mot magtörnad. Brede samtidigt som det var trippel lös folk och får.

i Östra delarna av Väst hand förkommer ännu på fettisdagen en sed, som är kändt under namnet "alla stora rovor och långt lin". Ungdomen dansar om Västen och eller i stora skaror. Många i de längsta och brantaste backarna som kallas uppåttas. Härvid skall

d: o

N° 8

ACC. N:R M. 8972:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

d: 0

man vänsas och skrika ut alla krafter
för att det till hösten skall bli god
skörd och lyckan med Kreaturen.

"Oh Käärke" fettsdagen då jag du långt
här" lyder ett gammalt talisätt. Jag
länge Käärke Rom ju bättre skörd
skulle väntas.

ful! ju flest
sen, som var som
markspålede
besto länge här!

Till fettsdagen värde ^{litt} gammal
tradition även ett ris bänningen gort av
björkkristar med vilken man brukade
visa Olls baranara, Olls Kreatur
och fruktträäd. Sedan är ur gammal
och bygger på förståelsen att man
ger sin risningen överför den i riset eller
spöet inaktbar Olls Krafter på den man
står; det är blott och fast en
vändig handling.

En tysk skildring från 1500-talet. ^{hur} ^{vis}

No 9

ACC. NR M. 8972:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

d:0

ett annat fettslagsbukt av äkta folklig
 ursprung. några flickor spännes för
 en "blåg" vilken de drar genom byr.
 mitt på ryggen står en spelmans som
 sjunger och spelar, en annan följer
 efter och får under allmänna lustiga
 vätförklar. Tand och Asta. Till slut
 körs hela spannet med ryggen ner i
 en bäck, och därpå de vita kjudis
 flickorna på måttid och dans.

En gång i längsedan i samma tid
 för förklaringen alla dessa upptåg inte
 bara skämt och nöjen de hade en djup
 och allvarig mening. De medagerade
 över sådana iförda & kräckningsgande
 saker. Vilket skulle skriva dem om
 och i massiva andan, som hotade
 människor. Deras Gålförklar och lyckor.
 (Eftersom tidningens utskrift)

N: 10

ACC. N:R M. 8972:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sedan ett under fastloget öta samlor in
 Ränd öns meda Mandingosien och Typklund
 i Nordtypklund Rallas kullarna. Det var en
 för Svenska var det blivit "betväg". Säkert
 var de en gång mest visen större uppgift
 att fulla sin blott och best vara in maträta
 de skulle ju både vara varm fetta och vita;
 i skåpe där man får i stället för
 fastlophullor av pannkaker, vilka också
 skens av fett. Ädylsten man uppantact
 uttänna. Det kan under fullna förhåll-
 anden knappast vara något trivel om
 ett otändt av varm fetta kullar med
 varm mjölk en gång mest sakramentat.
 betygelse, och meningens värmel. Det
 att ötra fullbetsansikten var bussajusen
 samt förhindra sjukdomar hos fullen.

No. 11

ACC. NR M. 8972: 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blenda Pylvans f. Grönhagen
skriver en liten episod. ur sin bok
Nergårdsliv i Småland i förra dagar.

L. Häjtnant Adam Fredric Grönhagen
höjresfärd, till Svedungsvägs-
skoleledningsämne, ej långt från Vänersås.
De han ridande på landsvägen,
märkte sig något för färden, höjde
hästen på ett högt ställe. I tanken
att någon liten sten fastnat i hovet,
steg Häjtnanten av för att undersöka
sakern. Döm om hans förvåning, då
han i hovet fann inget hind-
er stöt på lering! Glad i hägen
över detta lyckliga ömen fortsatte
från sin färd och gick vidare.

No. 12

ACC. N:R M. 8972:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

från Konstnär "ja." I ett tyngnings
lyckligt aktionskap förenades man med
Hedvig Fredrika Lillienberg.
Vilken man den store konstnären
änare i brev till sin moder på
Brandnäs beskriver "som sin vackraste
och alla minns rosor."

Ringas som den unge västman
I storköpen från i Mästernes på
pierefärden blev hans sigsebring
som man kan till sin gläd.

(Denna episod hände tror jag 1849.)

N: 13

ACC. N:R M. 8972 : 13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gammal fiskegård, eller rättare - gått
 bland de gamla fiskarna i Sjös
 Bremer, och talas om än i dag då
 man talar om fåtala med några
 "Kripån" en sådan gammal Anna
 "Andersson" som var samfund vid Balmus
 Strand. nu cirka 75-80-år, berättade
 att en gång när hon var ung kom
 och gick "Gula" "Kunstrandens" "Hö" till
 och att det var som två brudar
 med många vita stöjar, hade
 dansat på vatten de lärde stöjarna
 till de "Hög" i "Kunstrandens" "Hö" till
 och att, men när hon kom
 hem och berättade Anna om "Kunstrandens"
 sin sälls. till hon var för den egge
 arbetet på Bremer på flera dagar
 för en blis när hon varit vid.

OK: 14

ACC. NR. M. 8972:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= och samma dag bröt också vädret löst på
bäckens fräste vits med tjukt skum.

En gång berättas - Anna Anna Andersson
var min far och en Kamrat till honom
satt och skulle fiska, de kom på då till
en liten ö, och skulle lägga nät, och
de skulle fästa biter. En viss ett
"ankor" men när de den skulle lösa
båten övergavs. Då ville Anna Anderssons
far när de var där och fiska och
andra i dag utans fört hem. Då vi
kommer hem med nätet - då när
han skulle lösa den var upp ankor
de följde en sten med, och på den
stämman var som om hade varit fast
ett par riktiga ögon, det var därför
han förstod att de måste gå -

No 15

ACC. NR M. 8972:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= koge dig Mann, och det var i "Sista minuten"
 som de som i hand sin vädret
 brödde höst. Kamraten som inget
 hade sett på stenen förundrade dig
 och protesterade mot att redan bilda
 dig hem, men sedan förstod man att
 det var "korsel" eller var man ska
 kalla det — de kullögade bruderna
 benämndes av dem som "Tjugo" eller
 för "Sjögungfrun", och den visade
 sig om en någon "tärna" mot att
 tvärdes ständan.

Bolmen är omspunnen av många tjugo
 och tjugo — Jakt. Tjugo "Pridis"
 i Sitt lilla bost "Svampbyggdes lara"
 Under äldre tiderna, de förtäljes i nämnda
 hjärtoraga (Herberts Sagan) hade på en
 i Bolmen en bildig vilting And. gem.

Nr: 15

ACC. NR. M. 8972:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Vilken ansågs berättelsen från västskötten
Grim (Sryd) enligt följande Släktlinje som
efter son: Christian Hergelin Grimer och Olof
Grim. Den senare var gift med Cywor, från
Pappaland, en dotter till Olofsonson.
I detta äktenskap hade hon 12. söner alla
gymnasier och värdiga utbildningar.

Da denna kunginga den engångsom förson,
lade till julastonst och de värdiga på
sedvanligt från vid bragdageren, gjorde
läste om kommande kungas, framträdde
och av dem tillvar, och betydade
att han på den brud skulle kunna
Uppbata - Honungen Ingvars Olofson
Ingborg, den störste och mest prisade
kvinna i Norden. Hans bröder häpnade
mirerligen över den förvägna löftet,
men de kommo dock överens, att de på

N:o 16

ACC. N:R M. 8972:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Det klyftigaste skallet i Monombi — Så beg-
 äro de sig ästad till Ingvars Hof, der
 Storbord framförde sig erende. — Till
 Olofs ankomst fanns i Årstadus en kunnig
 Eilking kung stor & tjälmar. Som länge
 varit Konungens trolig nästbetsman. End
 han ästas till klyfta vid Sten Ingelborg,
 som trädde om också han och utbad sig
 att erhålla kunge till brud. Konungen,
 som högt värdeade Tjälmar men tillika
 mycket fruktade Andegins söner, vänsköt det
 rättiga vundet till Ingelborgs Själ. Som fjärriga
 — behuten betänklige blev Tjälmar den
 utkorade. Häröver blev Andegins
 söner sig förbittrade, att de stände Tjälmar
 till en visst Kamp i Samsö, och detta best-
 under best att derert man ville draga sig
 undan innan nämnda Kamp blivit försökt.

№ 17

ACC. NR M. 8972:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Skulle den Komman att rättnes liksom en mans
 vidning. — Vid Ronungens Hof fanns
 på den tiden jämsvis en annan Tapper
 Viding. Vid Bereste O. U. or O. dd. Denne
 hade med Gjalmar ingått "fosterbrödrslag"
 och nu ville han också Komman Gjalmar till
 hjälp. — De båda tapfaste Hämarna
 utrustade sig till sig själva och sina båda
 skepp — benämnda "H-skor" — och de
 begavs de sig ästad för att endigt utmaning
 möta Andrius söner. Detta skeddde på
 utdratts platsen på den tiden under Tom
 Am. för namnet Ermsvåg. Bland
 Andrius söner var den äldste Ingantyr och
 sigst. Han var kunnigare än de öfriga
 och de kom till det att han hade det af
 Örnars förändrade släktbändet
 Treding, som g. Kunde Orages utan blifva en.

No. 18

ACC. NR. M. 8972:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Monsebané — ett skädförman föresten spelar
hufvudsak i alla afdelningarna, af förenings-
Herrvärdsp. Hjälmar som vilde vara den
främste när det gällde att gå emot uskelliga
vassa kampen mot Angantyr. De öfriga
kämna de han ett Odde, hvilken hade på
sig en silverskjorta som var otillgänglig
för svärdsegg. — En vigs kampen blev
härefter mycket hård. Omständl. blev
resultatet att Angantyr alla 12. Huv-
baga på valplatsen nedslagna i sitt blod.
Men baner är hade tillskyndats äfven
Hjälmar. Svärdjenken på blodbeständ
stupa utspans han af sin stridskamrat
och troget fester brödet. Mot Olmne
Cäkt Hjälmar sin med guldringar
smuckade hand brände han i gripande
episklassing bland annat Bond =

Ok 19

ACC. N:R M. 8972: 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Drag mig af handen.
guldstrimler röda
guldmonterad
Ingeborg äter!
Ännu skall det kunna
happas äro sorgen
och hon mig väntar
men jag ej kommer.

Varje flyger västra
från Nämnd med
Efter honom flyger
Örn, icke mindre
Den stora örnen
Blis jag snart rot.
Och på bordet röda
Skall man ut druga
Stäppi alla hjulna af sina 16 par
och på rot dina färdne mot ständon

N:o 20

ACC. N:R M. 8972:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= jämt alla ~~Blasmatståndare~~ Skatter
och besen. Wareser man över dem reste
minnesbögar. Tjälmars stoft deremot
tog han med sig hem till Ingaborg.

Di kon gillt se din utskolade, som
för hund öppat lipet. Samt kon genom Odla
kon konkon motstapt qudringen och afskeds
målsningen. Konst konnes kjeraste. Hon
villt tillt ögnulefsa din afskeds utan
gaf sig skals bänner för att följa konon
in i döden!

ja så drar en grundlagens i bevidna
sagopaelning. vilken man kurrat tillbring
abonharing gått ut Wärsparis och sedan
konmit hit till samma kurr på norsk-
islandska, alla på dansk betinskä dängen.
Med epseeode på dessa detarjer är något
alla detarjer berättelser. Den när angifna

No 21

ACC. N:R M. 8972: 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Den här uppförda är återgiven enligt 1672
 års edition of frejdade försökerna
 för försökerna Olof Verelius. — man t. ex
 kan ju ta fram skildringen a Ölmstads
 fladet i topografiska Rönns Postverk
 Så framgår tydligt att i Ölm försök
 är det ett namn vilka med större
 eller mindre tydlighet gå igen uti ortsnamn
 inom den senare Vi erindra härvid om
 följande:

1:o "Grini", uti Grimbaldens of Grimbald
 Hallis = Sattis. Denna plats uti
 Ligenäs - Gubbens (Bakmen) är en en
 klade men vid Bakmens bäck
 förutstånd har den förvisso varit
 o. från dess bergskägl är en iaförande
 uti en sänbild mot Kjederna a landsidan.
 Här är emendast ett litet torp; — med

No 22

ACC. N:R M. 8972:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Annorlunda så det var ut när
 Andprinn tillika med sina hvar 12.
 Hörs den firade julafton på
 2:0) "E. Y. W. O." (af ey = o), nämnda uti
 Örgården, som ligger ett stycke öder om
 Grimhallarna.
 Föremånda båda ställen är betagna med
 vist om Tröstmäs (tröst = båttas). Tröstmäs,
 båttas näset, var alltså en plats, där
 fiskarna vintertid hade sina båttas
 och utvisade de genom Balmen, Balmån
 och Lagan ledde uti Färden. (Låsom
 Balmen antagligen sitt namn av Balmö
 och denna efter Balmstod, dess förnämsta
 boplatz, då den Lagan antagligen
 sitt namn efter "Lage" = skeppsläge, fisking
 arnas storkamm vid Lagan.
 3:0) "Hjälmar" uti Hjälmaröarna en gammal

Ok: 23

ACC. N:R M. 8972:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Murgård som gränsas intill Grimshallen.
Här hade värd Hjälmar sin bostad.

g:o) "Oddd." uti U. d. d. a. g. a. d., eller där som
platsen i folkspråket ännu uttalas:

Oddd. a. d. a. d., en gård i Sunne som präst
tor, intill Hjälmar. Här hade värd
Hjälmars fosterbarn Odd. sin bostad.

g:o) "Åstör" - namnen a. Hjälmars och
Odds antagligen af askträ förpändigade
skipp - uti båda öarna i Hjälmar
viken: Lilla Åstör och Stora Åstör. Här de
bids fosterbarns haft sina båtugor.

g:o) "Hammar" uti Trasking - Hammar (Eljenäs)
västra om Hjälmar, samt uti Lamm - Ham-
marne, östra om Hjälmar. Det var där som
Hjälmar bodde: i 1900 flygde östra - ifrån.
Gården Hammars lida.

Platsen för erringskampen, den S. H. Samsö

1924

ACC. NR. M. 8972:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Har antagligen varit någon av Björnens många
 ögar eller kalmor, som sig Helgumman,
 Tirakann eller någon annan ort i närheten
 af någon från Enderupslandet. Endigt.
 Jagon hade Hjalmes och odd med sina
 skepp kommit till stridsön från denna
 sidan derav som kallas "Enderups" bändet.
 Wosef trode framgå att de selet väst om
 Björnö. Endagrens föres både Wosefmet
 under mötesbande. Järde besöker för Björtman
 den angav till att ermit hans vatten. Laga
 Söfa, som på modern till jagons utklara
 Herbor. Han namnet Björtman, Olof
 Björns föddes här en förtörning av
 Björnsman (Kjörman). Så dyntes hans
 namngälden uti Björnsman — en gård
 bredvid Angelstad — som till ämnet es
 varit hans hem. — föremålet för =

11. 2. 95

ACC. N:R M. 8972:96.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= emigra. Kampen hos Sköv. Ingeborg. Kamm-
 rick. denna som var en hvar utom mycket.
 varit en Kamrings dotter, Länns. Länns.
 Hon kan dock i hvarje fall betecknas som
 en storslagen i utövning, om utövningen ut
 förs. Rinn. glän. jämt sekundär.
 Länns utövning i blodiga Kamp.
 Att inom den framförda jämförelse finnes
 ett och annat som endast kan räknas som
 betydligt mindre medgiftas. Men när
 finnes ^{och} mycket dj. samt, som synes vara höjt
 över tröskel. Att alla Grimhällarna, Hälmar,
 Adde, Stora och Lilla Acker, Hammar,
 Håring, Amser, Tirakolm, på förut
 omständigt sätt kunna sammanställas med namn
 inom hvar och en af de ej tillräckligt endast
 någon annan. under tillfällighet. Föredrag
 synes det uppenbart, att inom Föredrag har

N:o 26

ACC. N:R M. 8972: 27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Sin fästestänas Blanda - Saga, Söner Armas
Vikingabygd och hämed Finvæden sin
städiga "Hjalmas - Torgborg - Saga". Som
från 1800-talet förvarat minnet af en inom
Vorden högt prisad Märkesstragedi; uti
vilken enorm Vikingatidens höfsåspråding
omantig riddarskift och Brinkes trohet täppl
med hvarandra till ett framvisa en glans
skönare än rödaste gälla.

Vidare: inom hvaris sagans fortsatta af
utvinningar framföres blän annat en mycket
utförlig genealogi för den Andquinska Stä-
kten. Enligt den samma meddelas, att Andquins
sondotter Heron lifnit uti mindre än
stammodes för hela den gamla "Ivar - Sigurdskä-
Ponungvätten" en ätt som efter "Gyplinga-
ätens" undergång uttis år 1860 i en delade
Ponungvätten i Sverige, och uter vil-

nr: 26

ACC. N:R M. 8972: 28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Affens i Skirig utan tidsats öfren i Danmark
 och Norge samt i delar af England. En af denna
 ätt förenämsta Monningar, den uppkallade
 Sigurd Ring, var på Svärdskilt sitt fäst
 sitt namn fäst vid det midt emot
 Torsholms helägna Bodens i Haring, och
 genom ^{den} stenhöj vid sjöstranden Ovestades
 Horn af Eldur på namn "Gung Rings graf-
 sten" och genom det stora grafättet
 hördut vid samma strand, hvilket största
 grafhöjden kallas "Gung Rings grafhöj".
 Enda förenämnda plats i närheten af de
 danska områden, Pläne Halland bröt en ganska
 flertalet geografiska kauspunkt i
 Gung Rings stora Svensk-danska rike
 bygd och som det att han och här stundom
 kraft sin vistelse.
 Nära, i berömda huseende mä med.

W: 27/

ACC. N:R M. 8972: 29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Verktygeten förhålla sig var som helst: men
ett år vist. på äro de platser utomstående
i södra Sverige, från Smilla fällen till
och mera hänförende för - nordiskt
skogsklimat än just här om Kristna
mera obemärkta Torskinge Teatet
och dess angränsande Björnby bygde.

"Ännu mera "skogsklimat" vore uti nästan
om till Kåsa Torskinge enligt Olof.
Hagens husbyggnad och flera gamla
ställen, som jag väl till minnelse
ska återkomma "närligt mellanåt" Kommer
en och annan gammal från husbyggnad
och berättar —————)

N° 28

ACC. N^oR M. 8972:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Om orren eller orrspelet har förlorat
eller orren "spekar" för många dagar. Utan
många dagar efter begrundad är han
tyckt d. v. S. att det blir kändt för
många dagar efter, som de dagar man
"spekade" för. — Ägs i gamla folket.

Det var —
Lita all för sig myndig Orren —
ett ordstäv som Elmalrom Jernhusen
i Kalaby Friska, tar till ibland
på stämmor v. d. — Ett ordstäv
som jag endast varit på Orren ort —

"Muss om äggskal!"
Må man ätit ägg — så man krossas
fönder skallet. Så skall man tänka
på en Orren vän och Orren man

N:o 29

ACC. N:R M. 8972:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= alltid att tänka på den barmen eller den
"personen" varit ganska man ätt ägg och
krasser fördes skellet!

Endast gannat sea och lögen skell
det barn så ljusst tuden torsdagen
i mars att man kan lägga sig
utan att tända ljus. Ska för
måsa och västand med sig att följa
leden.

Som jag surut nämt för mina bröder
och jag mycket glada och förtjusta över
den gamla seden i västern att alltid
vårka och gåstori, skulle vi barn i stäng
i Hjärtat och även till "vårpedan"
(vårpedan) och alls annan för den delen
och så vippor så många vi orkade att
ata på vårpedagen —

No. 29

ACC. NR M. 8972:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Recept för behandling af lunginflamma-
tion.

Qvarts i en gammal tidning följande
som skulle visats sig utomordentligt
verkamt mot lunginflammation.

Tag 6 till 10 rödhästar (berende på storlek)
och snär dem i små bitar. Påtå till
ungefär lika stor mängd råmjöl
och sätt till, så mycket att det blir
en tjock deg. Bör om grundligt
och låt det smältas i fem till tio
minuter. Häll derpå gröt i en
kåse av bomullstyg, stor nog att
träcka hela bröstet över, och lägg den
på patientens bröst, så snart som han
kan låta det. innan detta omslag blir
kall utpytes det med ett likadant. Om

No. 90

ACC. NR. M.8972:33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Första grötan uppvärmas så på nytt och användas till ombyte efter värmen till o.s.v. Efter några timmars förlopp för putentien bara utom fäsa. I vanliga fall är det tillräckligt med en ombytning, men behandlingen fortsätter, till dess patienten börjar skettas på bröstet. Under denna behandling måste patienten gämmas bäst och inget drag för förekomma i rummet.

Den på värdets (*Symphytum officinale*) är också nyttigt: en halv skapel tillsatt med lite vörning och en liten rejol pulveriserad ingefära görs på tredje timmen.